

Etap Dekanalny KKK 609 – 623

Jezus dobrowolnie podejmuje odkupieńczą miłość Ojca

609 Podejmując w swoim ludzkim sercu miłość Ojca do ludzi, Jezus "do końca ich umiłował" (J 13, 1), ponieważ "nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich" (J 15, 13). W ten sposób w cierpieniu i śmierci człowieczeństwo Jezusa stało się wolnym i doskonałym narzędziem Jego Boskiej miłości, która pragnie zbawienia ludzi⁴²². Istotnie, przyjął On w sposób dobrowolny mękę i śmierć z miłości do Ojca i do ludzi, których Ojciec chce zbawić: "Nikt Mi (życia) nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję" (J 10,18). Syn Boży wydaje się więc na śmierć aktem najwyższej wolności⁴²³.

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus uprzedził dobrowolne ofiarowanie swego życia

610 Jezus najpełniej wyraził dobrowolne ofiarowanie siebie samego w czasie Wieczerzy spożywanej z dwunastoma Apostołami⁴²⁴, "tej nocy, kiedy został wydany" (1 Kor 11, 23). W przeddzień swojej męki, gdy jeszcze był wolny, Jezus uczynił z Ostatniej Wieczerzy spożywanej z Apostołami pamiątkę swojej dobrowolnej ofiary, jaką miał złożyć Ojcu⁴²⁵ dla zbawienia ludzi: "To jest Ciało moje, które za was *będzie wydane*" (Łk 22,19). "To jest moja Krew Przymierza, która za wielu *będzie wylana* na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28).

611 Eucharystia, którą Jezus ustanawia w tej chwili, będzie "pamiątką" (1 Kor 11, 25) Jego ofiary. Włącza On Apostołów do swojej ofiary i poleca, by ją przedłużali⁴²⁶. przez to Jezus ustanawia swoich Apostołów kapłanami Nowego Przymierza: "Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie" (J 17, 19)⁴²⁷.

Agonia w Getsemani

612 Kielich Nowego Przymierza, który Jezus uprzedził już w czasie Ostatniej Wieczerzy, ofiarując siebie samego⁴²⁸, przyjmuje On następnie z rąk Ojca podczas agonii w Getsemani⁴²⁹. Jezus staje się "posłusznym aż do śmierci" (Flp 2, 8; Hbr 5, 7-8); modli się: "Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich..." (Mt 26, 39). Wyraża On w ten sposób przerażenie, jakie śmierć wywołuje w Jego ludzkiej naturze. Istotnie, Jego ludzka natura, podobnie jak nasza, jest przeznaczona do życia wiecznego; co więcej, w przeciwieństwie do naszej natury jest ona całkowicie wyjęta spod grzechu⁴³⁰, który jest przyczyną śmierci⁴³¹. przede wszystkim jednak jest ona przyjęta przez Boską Osobę "Dawcy życia" (Dz 3,15), "Żyjącego" (Ap 1,18)⁴³². Jezus, zgadzając się w swojej ludzkiej woli, by wypełniła się wola Ojca⁴³³, przyjmuje swoją śmierć jako śmierć odkupieńczą, aby "w swoim ciele ponieść nasze grzechy na drzewo" (1 P 2, 24).

Śmierć Chrystusa jest jedyną i ostateczną ofiarą

613 Śmierć Chrystusa jest równocześnie *ofiarą paschalną*, która wypełnia ostateczne odkupienie ludzi⁴³⁴ przez Baranka, "który gładzi grzech świata" (J 1, 29)⁴³⁵, i *ofiarą Nowego Przymierza*⁴³⁶, przywracającą człowiekowi komunie z Bogiem⁴³⁷ oraz dokonującą pojednania z Nim przez "Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28)⁴³⁸.

614 Ofiara Chrystusa jest jedyna; dopełnia i przekracza wszystkie ofiary⁴³⁹. Przede wszystkim jest ona darem samego Boga Ojca, ponieważ Ojciec wydaje swego Syna, aby pojednać nas ze sobą⁴⁴⁰. Jest ona równocześnie ofiarą Syna Bożego, który stał się człowiekiem;

dobrowolnie i z miłości⁴⁴¹ ofiaruje On swoje życie⁴⁴² Ojcu przez Ducha Świętego⁴⁴³, aby naprawić nasze nieposłuszeństwo.

Jezus zastępuje swoim posłuszeństwem nasze nieposłuszeństwo

615 "Jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi" (Rz 5, 19). Przez swoje posłuszeństwo aż do śmierci Jezus stał się cierpiącym Sługą, który w sposób zastępczy "siebie na śmierć ofiarował", "poniósł grzechy wielu", aby "usprawiedliwić wielu i dźwigać ich nieprawości" (Iz 53, 10-12). Wynagrodził On za nasze winy i zadośćuczynił Ojcu za nasze grzechy⁴⁴⁴.

Jezus spełnia swoją ofiarę na krzyżu

616 "Umiłowawszy swoich... do końca ich umiłował" (J 13, 1): ta miłość nadaje ofierze Chrystusa wartość odkupieńczą i wynagradzającą, ekspiacyjną i zadośćczyniącą. On nas wszystkich poznał i ukochał w ofiarowaniu swego życia⁴⁴⁵. "Miłość Chrystusa przynagła nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli" (2 Kor 5,14). Żaden człowiek, nawet najświętszy, nie był w stanie wziąć na siebie grzechów wszystkich ludzi i ofiarować się za wszystkich. Istnienie w Chrystusie Boskiej Osoby Syna, która przekracza i równocześnie obejmuje wszystkie osoby ludzkie oraz ustanawia Go Głową całej ludzkości, umożliwia Jego ofiarę odkupieńczą za *wszystkich*.

617 *Sua sanctissima passione in ligno crucis nobis justificationem meruit*, "Swoją najświętszą męką na drzewie krzyża wysłużył nam usprawiedliwienie", naucza Sobór Trydencki⁴⁴⁶, podkreślając jedyny charakter ofiary Chrystusa jako "sprawcy zbawienia wiecznego" (Hbr 5, 9). Kościół czci Krzyż, śpiewając: *O crux, ave, spes unica* - "O Krzyżu, bądź pozdrowiony, jedyna nasza nadziejo!"⁴⁴⁷

Nasze uczestnictwo w ofierze Chrystusa

618 Krzyż jest jedyną ofiarą Chrystusa, "jednego pośrednika między Bogiem a ludźmi" (1 Tm 2, 5). Ponieważ jednak On w swojej wcielonej Boskiej Osobie "zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem"⁴⁴⁸, "ofiarowuje wszystkim ludziom w sposób, który zna tylko Bóg, możliwość dojścia do uczestniczenia w Misterium Paschalnym"⁴⁴⁹. Jezus powołuje swoich uczniów do "wzięcia swojego krzyża i naśladowania Go"⁴⁵⁰, ponieważ cierpiał za wszystkich i zostawił nam wzór, abyśmy "szli za Nim Jego śladami" (1 P 2, 21). Chce On włączyć do swojej ofiary odkupieńczej tych, którzy pierwsi z niej korzystają⁴⁵¹. Spełnia się to w najwyższym stopniu w osobie Jego Matki, złączonej ściślej niż wszyscy inni z tajemnicą Jego odkupieńczego cierpienia⁴⁵².

Poza Krzyżem nie ma innej drabiny, po której można by dostać się do nieba⁴⁵³.

W skrócie

619 *"Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy"* (1 Kor 15, 3).

620 *Nasze zbawienie wypływa z inicjatywy miłości Boga do nas, ponieważ "On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy"* (1 J 4, 10). *"W Chrystusie Bóg jednał ze sobą świat"* (2 Kor 5,19).

621 *Jezus ofiarował się w sposób dobrowolny dla naszego zbawienia. Ukazuje On i urzeczywistnia ten dar w sposób uprzedzający podczas Ostatniej Wieczerzy: "To jest Ciało moje, które za was będzie wydane"* (Łk 22,19).

622 Odkupienie Chrystusa polega na tym, że "przyszedł On... dać swoje życie na okup za wielu" (Mt 20, 28), to znaczy umiłował swoich "do końca" (J 13, 1), aby zostali wykupieni z "odziedziczonego po przodkach złego postępowania" (1 P 1,18).

623 Przez swoje pełne miłości posłuszeństwo Ojcu "aż do śmierci" (Flp 2, 8) Jezus wypełnia ekspiacyjne posłanie⁴⁵⁴ cierpiącego Sługi, który "usprawiedliwi wielu, ich nieprawości... sam dźwigać będzie" (Iz 53,11)⁴⁵⁵.